

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

§. 4. De publicandis resignationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

ronymus Gabriel *consil.* 187. lib. 1. Vnde quamuis simus in privilegio latissime interpretando contra cedentem, non potest venire facultas destituendi, argum. l. Papianus exuliss. de minoribus, Francus in cap. susceptum, de rescript. in 6. nu. 6. Caesar de Graffis *decis.* 118. num. 11. & *decis.* 120. num. 8. Et conuincitur etiam ex eo quod ipse Flaminus Parisius ibi num. 38. & *quest.* 24. eiusdem libri, numer. 15. post alios docet, quod vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia, non potest recipere eorum resignationes, & tamen hic agitur de præiudicio Episcopi tantum.

264 Quinto notandum est, quod si beneficium resignatum potest ab ordinario libere conferri, & à clerico impetrari, cap. 2. de rescript. cum vacet per resignationem, ut in principio capituli diximus, Corral. d. capitulo 8. numero 9. & Flamin. parif. dicens communem, & plures referens libro 1. questione 4. numer. 57. & seq.

265 Quod tamen intellige de beneficiis si simpliciter resignatis, quæ quibuslibet alias idoneis possunt libere conferri, & impetrari, nam resignata in fauorem, & sic conditionaliter, non nisi iis, in quorum fauorem resignantur, possunt conferri, putes *decis.* 177. lib. 3. num. 3. Rosiniacus d. cap. 14. à nu. 14. Granutius ad Simonetam, de reservationib. q. 89. n. 9. & Flaminus Parisius d. questione 4. à nu. 59. & qui nu. 62. inquit, quod cum coram ordinariis non renuntietur beneficiis, nisi simpliciter, possunt per eos conferri libere quibuslibet, excipiendo tamen casus exceptos per constitutionem 58. Pij V. de qua supra 2. par. cap. vlt. à nu. 198. videlicet, quod beneficia coram ordinariis resignata non possunt conferri consanguineis, affinis, aut familiaribus ipsorum collatorum, vel resignantium, iuxta dictam constitutionem, versic. cæterum precipimus.

267 Quod etiam procedit si in parochialibus Ecclesiis providendis per concursum, ut sacra Congreg. Concil. censuit, & dictum est supra 9. par. cap. 12. dubio 12. à nu. 210.

268 Non tamen procedit si in beneficiis iurispatronatus, ut declarauit Gregorius XIII. ut in fine & declaratione seq. Nos Hieronymus tituli S. Pancratij S. R. E. presbyter Cardinalis Mathæus fidem facimus & attestamus in libris S. Congregationis Concilij, qui apud nos asseruantur, adnotatum esse, quod sel. record. Gregor. XIII. declarauit, beneficia iurispatronatus non comprehendendi in s. cæterum contento. in constit. S. memoria Pij V. relaxante prohibitionem de non admitendis resignationibus: quo s. prohibentur Episcopi beneficia in eorum manibus resignata, eorum, aut resignantium affinis consanguineis, vel familiaribus conferre. Hieron. Card. Mathæus. Quam declarationem ponit Prosper. de August. in appen. ad summam bullarum Quarantæ, p. 2. verb. resignatio beneficiorum, pag. 608. eamque ex authenticis habuisse ait, & factam fuisse fidem istam ad requisitionem Reuerendiss. Archiepiscopi Salernitani. Et ratio istius declarationis est, quia beneficia iurispatronatus debent conferri presentatis à patronis, quibus d. s. cæterum, non interdicatur presentatio consanguineorum, affinium, vel familiarium, nec de eis loquitur ille s. qui tamen procedit, & loquitur in collatoribus etiam inferioribus Episcopo.

269 Et videnda si est d. constitutio Pij V. quæ præscribit casus, in quibus ordinarij possunt admittere resignationes, & eam ponit, & late declarat Flaminus Parisius l. b. 5. de resignat. quest. vlt. Prosper. de August. 2. Tom.

in add. ad sum. Bullar. verb. beneficiorum resignatio. A. zor 2. p. lib. 7. c. 19. quest. 5. post Fusc. de visit. lib. 2. cap. 28. ex num. 14. videque circa eam *decis.* Rotæ Viridunen. canonicatus, 13. Maij, 1596. inf. adductam numero 332. & Greg. Brand. ad concordata Germaniæ, quest. 12. quam refert Gonçal. ad reg. mensum, gloss. 14. numero 25. & 31.

Quæ tamen si constitutio non videtur bene seruari in Hispania, ubi prætenditur, eam non esse receptam, sed esse ab ea supplicatum, saltem quoad illud de non conferendis beneficiis resignatis consanguineis, affinis, aut familiaribus collatorum, vel resignantium, & audiui ita fuisse per Consilium Regium scriptum Episcopis.

Et cum in vna si Hipporegien. canonicatus, 24. Maij, 1584. coram D. Orano prætenderetur, d. constit. non habere locum in ciuitate & diocesi Hipporegien. nec ibi fuisse vsu receptam, Domini firmarunt, habere locum in d. ciuitate, & diocesi, quia publicata Romæ, & papa voluit omnes, & singulos perinde efficere, & obligare, ac si illis fuisset singulariter intimata, & præsumi esse in vsu, quamdiu non fuit probatum contrarium, Crescen. *decis.* 79. Rolan. *consil.* 90. n. 54. lib. 1.

Et an supplicatio interposita à lege, & constit. generali suspendat interim eius executionem, donec 2. iussio superueniat, vide Man. Rod. 77. regul. 1. om. q. 6. art. 7. Gab. Vaz. 1. 2. tom. 2. disp. 156. n. 43. Lorcan ead. 1. 2. disp. 20. de legib. qui recte ostendunt, non suspendere, licet contrarium teneat F. Franc. de Sofa Generalis sui Ordinis S. Francisci. Episcopusque Canariensis. & nunc Consilij Inquisitionis super constit. Clementis VIII. de largitione munerum Regularibus interdicta § 12. nu. 109. & 112. & alij circa constit. Pij V. de consil.

S. 4.

De publicandis resignationibus.

SUMMARIA.

Resignatio etiam causa permutationis publicari debet iuxta constit. Greg. XIII. & eius formam, per quam constitutio Pij V. fuit in eorum abrogata, numero 273. & summa dicti constit. Greg. ponitur, numero 274.

Ea constitutio solum loquitur de resignationibus etiam causa permutationis, & cessionibus, & sic non procedit in coadiutoria etiam de consensu cum futuro successione, nam licet videatur habere naturam resignationis, non est vere resignatio. n. 275.

Dicta constitutio habet etiam locum in resignationibus nullis, seu inualidis, n. 276. sed non intrat vacatio, ex d. constitutione, ob non publicationem, quando resignatio alias est nulla ex defectu consensus: nam tunc vere non est resignatio. Et sic quamuis tempus publicandi currat à data gratiæ, intelligitur, modo sit prestitus, & extensus consensus, num. 277. Et adducitur resolutio Rotæ. num. 278. Et ita accipitur Flam. Parif. nu. 280.

Similiter non videtur intrare vacatio, ex dicta constitutione, ob non publicationem, quando resignatio est nulla: quia resignans in sacris constitutus non habet aliunde, unde vivere possit, ut Papa vult; aut quia non fuit facta mentio, quod ad illius titulum est ordinatus. nu. 279.

Nec intrat vacatio ex dicta constitutione, ob non publicationem, quando resignatarius decessit intra tempus datum ad publicandum n. 281.

Dicta constitutio capit. resignationem factam in manibus ordinarij. n. 287. etiam quod ordinarius de beneficio resignato non disposuit. n. 283. ubi ponitur resolutio Rota in una Mediolanensi, in qua habetur, quod licet in unione non sit necessaria publicatio, id procedat data validitate unionis, secus ubi beneficium resignatum vivit nullius, quamvis in eadem, & antea in alia Mediolanensi relata fuisset contrarium decisum. nu. 284. Sed verius necessariam esse publicationem, quando unio est invalida, & intrare d. const. Greg. XIII. n. 285.

Etiam in unione valida beneficij resignati requiritur publicatio, & habet locum constit. Greg. XII. quamvis constit. Pij V. non procederet in unionibus. numero 286.

Cum impetratur beneficium coram ordinario resignatum ob non factam provisionem per ordinarium, seu publicationem infra tempus d. constit. prefixum, impetrans debet publicare infra sex, aut novem menses, & non infra tres, contra notata n. 287. & restitutio ad publicandum impetrata ante lapsum tempus non suffragatur, nisi Papa id intellexerit, contra eandem. numero 288.

Quoad resignationes & permutationes coram ordinario factas, ista constitutio non videtur usu recepta in his partibus. n. 289.

Publicatio facienda est cum literis, seu earum transumpto authentico in manibus. num. 290. ubi ponitur formula publicationis: nec opus est ipsas literas legere, nec earum datam. num. 291. & oportet eam facere in lingua vulgari, quamvis non sit necessarium. numer. 292.

Non valet publicatio facta summissa voce, & in tali loco, quod plerique eam non intelligunt, sed solum illi, qui sunt in testes adhibiti: & si qui forte prope sint. n. 293. nam & publicatio facta in choro coram canonicis & presbyteris dumtaxat est nulla, ex Rota n. 294.

Debet affigi in valvis Ecclesie exemplum continens ea, quae dicta sunt, & debet affigi quaedam charta, quae sufficit quod sit simplex, in qua dicatur, ut in formula posita, n. 295. Et sufficit affigi in una porta, quamvis Ecclesia plures habeat. n. 296. praxis tamen habet, ut affigatur copia integra ipsarum literarum quo pacto pinguius adimpletur forma dictae constitutioni, num. 297. sicut etiam pinguius adimpletur affigendo ipsummet originale. numero 289. ubi adducitur decisio Rota.

Publicatio, & apprehensio, seu petitio possessionis in tempore, est pars resignationis, & sic qui mittitur resignatione, id probare debet. n. 299. ubi ponitur decisio Rota, & n. 300.

Quod etiam procedit in gratia, & impetratione ob non publicationem. num. 301. ubi adducitur resolutio Rota.

Publicatio probari potest, non solum instrumento authentico, nempe à notario cum testibus nominatim expressis confecto. numero 302. sed etiam testibus, numero 303.

Publicatio facta extra tempus constitutionis non suffragatur, nec restitutio obienta ad publicandum, si fuit impetrata lite pendente, nec de ea fuit facta mentio. n. 304. ubi ponitur resolutio Rota.

Quod debeat doceri de publicatione, hodie stante dicta constitutione Gregorij Decimertij, tantum procedit, quando resignatarius agit ad canonizationem suae gra-

tiae, secus quando non vult suam gratiam canonizare, sed tantum mittit excludere vacationem per obitum, de qua in gratia adversarij. nu. 305. ubi ponitur decisio Rota, & n. seq. ubi ponitur resolutio eiusdem. Idem fuit resolutum in causa Abul. beneficij, fuit tamen dictum, quod ad excludendam vacationem per obitum contra auctorem, qui probavit intentionem suam, debet in ceteris iustificari resignatio, etiam per eum, & possessorem, ut in dec. posita n. 307.

Impetrans ob non publicationem tenetur istam negatiam plene probare. n. 308. nam negatiam debet plene probari per eum, qui in ea se fundat, sine agendo, sine excipiendo. n. 309. & adducitur resolutio Rota. n. 310. & decisio eiusdem. n. 311.

Id in tantum est verum, ut etiam post probatam non publicationem, donec declaretur id per iudicem, datur manutentio resignatario. n. 312.

Id maxime procedit, quando resignatarius est triennalis pacificus possessor, quia ex triennali possessione praesumitur publicatio. n. 313. quae tamen praesumptio non habet locum in spolio, quando resignans in terminis constitutionis Pij V. agebat spolio contra resignatarium, qui non docebat de publicatione. n. 314. nam nec triennalis, nec allegatio Lapi, habent locum in spolio. n. 315.

Quod modis possit probari huiusmodi negatiam non publicationis, emissa. n. 316. & adducitur resolutio Rota, quod non probetur nisi per confessionem partis, vel probato quod literae non fuerunt expedite intra tempus ad publicandum. Et idem est, quando fuerunt expedite intra tempus, ad fine mense termini, ita ut non poteris deferri in tempore ad locum. n. 317. Et negatiae non expeditionis literarum probatur ex diligentis factis in Cancellaria, Camera, & registro secreto, parte citata. n. 318.

Probatum non publicationis negatiam ex non petitione possessionis infra tempus, & ex eo quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, sine qua possessio adipisci non potest, nam constitutio intelligitur de valida possessione. n. 319. & seq. ubi ponitur decisio Rota, & intrat vacatio ex dicta constitutione, si non est petita possessio infra tempus, etiam quod resignatio alias fuerit nulla: nec est satisfactum per presentationem commissionis super executione literarum, & petitionem executionis earum, nisi copulativè etiam concurrat, quod possessio instantèr petatur, ex Rota num. 321. nec satis fit per mandatum de inmittendo datum in ipsa collatione, seu purificatione gratiae in forma dignum, ex eadem, numero 322.

Contra praedictam resolutionem, quod non publicationis negatiam probetur ex eo, quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, obicitur primo, quod cum litera resignationis nulla publicantur, & capitur possessio, obienta postea perinde valere, non est opus alia publicatione: & quod dicta constitutio vult resignationes etiam nullas, & invalidas publicari, & ex eis apprehendi, seu peti possessionem, & c. n. 323. Secundo, quod ex actu nullo amittitur, & acquiritur possessio. n. 324. & possessio capta sine titulo est mala, & iniusta, non tamen nulla. num. 325.

Auctor dicit, praedictam resolutionem Rota procedere in casu, in quo loquitur, nempe quando resignatarius non habuit collationem, nec bene, nec male, aut eam non habuit a b. exequutore deputato, tunc enim est infra tempus apprehenderet possessionem, non satisfaceret d. constitutioni. numer. 326. Quamvis ad publicationem non sit.

non sit necessarium factam esse collationem ab executoribus, num. 327. At ubi virtute resignationis & literarum facta esset collatio resignatario per executores, siue bene, siue male, siue valide, siue invalide: & successus apprensus possessio infra tempus datum in dicta constitutione, non videtur illa mirare, numero 328.

Si probatur publicatio facta non debito tempore, præsuntur non fuisse facta alias debito tempore, num. 329.

Quod procedit, dummodo constet illam publicationem esse factam per resignatarium, seu de eius ordine, non alias, num. 330. Vbi ponitur decisio Rota sic accipienda.

An dicta constitutio obstat resignatario, quod non vult capere beneficium ex resignatione, sed ex alia vacatione propter clausulas generales, n. 331. & non obstat si per Rotam resolutum in decisione adducta num. 332. Sed ista decisio non placet, ex veris, quod si quicquam d. conf. n. 333.

Dicta constitutio non habet locum in beneficiis vacantibus per adoptionem aliorum, iuxta decretum apponi solum de dimittendo libere in manibus Sanctissimi intra duos menses, ex Rota, n. 334. Et alia decisio, qua contrarium videbatur decidere, loquitur in resignatione facta ad favorem, licet de vacante per adoptionem secundi, iuxta decretum, n. 335. Et ratio est, quia respectu resignationum in manibus Papa dicta Constitutio solum videtur loqui de resignatione in favorem, articulo resignatarum ad publicationem intra tempus, de quo ibi, & non de resignationibus simplicibus, maxime ex decreto, in quibus Papa potest libere, & quandoque providere, num. 336. Quamvis respectu resignationum coram ordinario loquatur de resignationibus libere, & simpliciter factis, etiam coram ordinario, qui non providit intra mensem, ita ut collatio sit deuoluta ad sedem Apostolicam, & c. numero 337.

Alia circa d. Constitutionem videnda per Flamin. Paris. num. 338.

⁷³ Ultimo notandum est, quod resignatio etiam causa permutationis, publicari debet iuxta perpetuam constitutionem Greg. XIII. & eius formam, qua hodie viget & est in bullar. 87. in ordine, & apud Flam. Paris. de resignat. benef. lib. II. in prefat. numero 5. & Quarantam, in summa bullarum, verb. beneficiorum resignatorum publicationem, Prosper de August. in addit. per quam constitutionem alia constitutio perpetua Pij V. 182. posita per eundem Flam. ibi, n. 3. fuit in totum abrogata, ut per eundem Flam. ibi, n. 6. & in quest. II.

²⁷⁴ Et quod in summa continet d. constitut. Gregor. XIII. est primo, quod omnes resignationes, etiam causa permutationis, de quibuscunque beneficiis, nec non cessione litis, & iurium beneficij per cessionarium, tempore cessionis non possint fieri in manibus Papae, & super eis provisiones, seu mandata de providendo, publicari debeant cum literis Apostolicis desuper confectis intra sex menses, si beneficium intra menses fuerit, siue vero, ut in Hispania, intra novem à data prima concessionis gratiae, non autem à die praestiti consensus numerandos. Secundo, quod ipsa publicatio fiat in cathedrali & in beneficiis ecclesiis, vel ecclesiis, si illud in pluribus sit: & si ecclesia est ruralis in parochiali, intra cuius limites constituit: & si locus bello pestilentiali manifestis periculis subiaceret, in proxima parochiali, dum frequens popu-

lus ad Missarum solennia conveniri, palam omnibus praedictas literas Apostolicas, earumve transumptum authenticum exhibendo, claraque, & intelligibili voce pronuntiando resignationem, seu cessionem, ac beneficij qualitatem, & invocationem, nominaque, & cognomina resignantis, seu cedentis, ac illius, in cuius favorem gratia facta est, ita ut haec omnia possint ad notitiam ibi existentium verisimiliter peruenire, & de quibus omnibus scripto exemplo collato valuis aliarum Ecclesiarum affixum relinquatur. Tertio, quod intra dictum tempus gratiam habens possessionem beneficij, etiam litigiosi, & à cedente non possessi, vigore literarum Apostolicarum desuper confectarum, nec alias apprehendere debeat, & si propter litem, vel aliud legitimum impedimentum, nequiverit saltem literas Apostolicas cum earum publicatione, si tunc facta erit iudici, seu executori illarum, vel iis, ad quos pertinet, intra idem tempus praesentare & apud illum, vel illos, pro ipsarum literarum executione instare, & possessionem huiusmodi instanter petere teneatur: alias gratia sit irrita, & inanis, nullaque alia gratia super huiusmodi beneficio, seu iure cesso, iis quibus concessa fuerit suffragetur, sed ipsi inhabiles, & incapaces sint ad huiusmodi beneficia quandocunque obtinenda, ipsaque, siue iura, ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione etiam si illa alias nulla, & invalida essent, vacavisse, & tunc vacare censeantur eo ipso, & c. Quarto, quod resignationes beneficiorum etiam ex causa permutationes in manibus ordinariarum, & aliorum inferiorum à Papa factae infra mensem debeant admitti, vel reici, & provisio, si per eos facienda erit, fieri, & provisus infra tres menses à die factae provisionis illam publicet, & possessionem beneficij capiat modo & forma praedictis, alioquin nulla sit provisio, & beneficium vacare censeatur eo ipso, eiusque dispositio ad sedem Apostolicam deuoluta existat, & c.

Ex qua constit. apparet primo eam solum loqui de resignationibus etiam causa permutationis, & cessionibus, & sic non procederet in coadiutoria, etiam si de consensu cum futura successione, nam licet videatur habere naturam resignationis, Mand. de sign. gra. in de coadiuto. verb. si in Papa, ea non est vere resignatio, Mohe. dec. 1. de priu. alias 338. Putei 108. lib. 2. Rot. dec. 10. n. 3. l. 3. par. 3. divers. & sic ei non conveniunt verba constitutionis, nec etiam eius rationes. Nec eius dispositio potest illi adaptari cum in coadiutoria non possit capi possessio beneficij infra sex aut novem menses à tempore datae, & ita sine dubio tenendum est, quamvis aliqui de hoc dubitauerint, & aliquae coadiutoriae sint publicatae, & ita post haec vidi tenere Gonçal. g. 5. n. 6. & n. 69. & particulariter n. 72.

Secundo apparet, dictam constitutionem habere etiam locum in resignationibus nullis, seu invalidis, ut in ipsa dicitur, & fuit dictum in vna Lugdun. canonica, 8. Iunij, 1598. coram D. Lira.

Aduertendum vero est, non intrare vacationem ex d. constitutione ob non publicationem, quando resignatio alias nulla est ex defectu consensus, ut fuit dictum in vna Hispalen. & Cordub. praestimoniorum, 14. Iunij 1600. coram D. Lancelloto. ubi dicitur, ita in illa, & aliis causis fuisse resolutum. Et est ratio, nam tunc vere non est resignatio. Vnde, quamvis tempus publicandi currat à data gratiae, intelligitur, modo sit praestitus, & extensus consensus talis resignationis, nam alias non dicitur esse resignatio.

278 Vnde f in vna Vercell. canonicatus, 13. Ian. 1598. coram D. meo Corduba fuit resolutum, quod stante resignatione non sortita esset, nec abdicato iure a resignante propter non adimplementum conditionum, & pactorum, quae fuerant appositae in resignatione, non potest esse locus constitutioni Gregorianae de publicandis, quae licet annullat resignationes nullas, hoc tamen non procedit in nullitate proueniente ex defectu consensu, ut fuit resolutum in causa Brixien. parochialis sub die 10. Maij, 1589. coram D. Plato, quamuis non publicatio, quae est probanda ab eo, qui fundat suam intentionem super ista negativa, ut fuit alias resolutum, satis videbatur probata ex diligentibus factis in Cancellaria, Camera, & registro secreto, parte citata, quae bene probant negativam non expeditionis litterarum, iuxta decis. Cassad. 5. num. 4. super reg. Et fuit dictum in Calagur. de Arriola, 26. Iun. 1595. coram D. Gipsio, in Oxom. scholast. 9. Sept. 1590. coram D. Bubalo, & consequenter non factam publicationem, quae precedentem litterarum expeditionem requirit, iuxta d. constit. Greg. quamuis secundum illam Pij V. potuisset fieri ante expeditionem. Et idem fuit resolutum in illa Aretina plebis 4. Decemb. 1600. coram D. Mellino sup. adducta 1. p. c. 5. n. 438.

279 Et f. similiter non videtur intrare vacatio ex d. constit. ob non publicationem, quan lo resignatio est nulla, quia resignans in sacris constitutus non habet aliunde, vnde commodè viuere possit, ut Papa vult: nam tunc resignatio est nulla, quasi ex defectu consensu Papae, qui non vult aliter eam admittere, ne resignans cum ordinis decore mendicare cogatur, iuxta supradicta 2. n. caput. ult. à nu. 198. & quia tunc in resignante non est potentia ad resignandum, iuxta constitutionem Pij V. de qua ibi.

Et ita est f. accipiendus Flamin. Parif. dist. lib. 11. quæst. 7. numero 36. ubi ait, ex d. constit. induci vacationem beneficii resignati, ubi resignatio est nulla ex defectu publicationis, non autem ex alio, ut fuit resolutum in Rota in causa Brixien. parochialis de mense Maij 1589. coram Illustrissimo Card. Plato. Accipiendus inquam est, quando resignatio alias est nulla ex defectu consensu, iuxta dictam decisionem Brixien. quam allegat.

Nec f. etiam intrat vacatio ex dict. constitutione ob non publicationem, quando resignatarius decessit intra tempus datum ad publicandum, nam cum ipse resignatarius arctetur ad publicandum, & ante lapsum tempus decesserit, non intrat d. constitutio, ex quo iam non est, qui debeat publicare, & ita post hæc tenet González g. 15. §. 2. nu. 53. & 54.

Tertio f. apparet, d. constit. capere resignationem factam in manibus ordinarij, ut in versæ beneficii auth. Flam. Parif. d. li. 11. §. 5. à n. 1. & fuit resolutum in vna Aretina commendæ 27. Februar. 1595. coram D. Pamphilio, in qua fuit dictum, quod si intra publicationis tempus non presentantur litterae provisionis cum publicatione, si est facta coram executore, seu iudice alias competente, & possessio petitur, obstat constit. Greg. 13. etiam si sit resignatio facta coram ordinario, & sic provisio est nulla, & quod illa constitutio habet locum etiam in commendis ordinis Hierosolymitani, & in Spoletana beneficiorum 28. Iunij 1595. coram D. Mantica supra adducta 5. p. caput. 1. numero 92. Et f. procedit etiam quod ordinarius de beneficio resignato non disposuit, Flam. Par. d. 9. §. n. 10. 49. & 50. & fuit resolutum in vna Sabinien. beneficiorum 5. Martij 1586. coram D. Gipsio & in vna Mediolan. Parochialis 26. Martij 1599. coram Domino Seraphino, in qua Do-

mini recedentes resolutis corâ eod. 27. Octob. 1598. resolverunt impetrantē parochialem vacante ex causa resignationis coram Ordinario, iuxta constitutionem Pij V. teneri docere de publicatione, quae est pars gratiae, & cum non ostendatur alia vacatio, non intrare clausulas generales, & ratione unionis annullata non dari nouam vacationem, sed remanere antiquam, licet secus esset, si fuisset valida, & dissolueretur, Cassad. dec. 2. de vnio. & sic non facere decisionem allegatam in causa Vrdū. Nec etiam ratione deuolutionis, quia deuolutio non mutat modum vacandi, sed praesupponit beneficium vacare, illudque deuolui cum qualitatibus requisitis, Rota decis. 774. n. 2. p. 3. in nouis. & vacationem ex d. constitutione de publicandis debere distansue narrari, nec intrare sub clausulis generalibus, & esse publicandam, ut cauetur in d. constitutione. Neque in terminis istius constitutionis esse differentiam inter resignationem factam in manib. Papae ad fauorem, & quae sit in manib. Ordinarij, nam utraque est publicanda. Et quamuis in vnione non sit necessaria publicatio, id procedere data validitate unionis, hic vero contrarium supponi, cum fuerit beneficium uti adhuc vacans impetratum, Caput. 9. dec. 345. p. 3.

Quamuis in ista causa f. d. die 26. Octob. 1598. fuisset dictum, non requiri publicationem, quando beneficium resignatum vnitur etiam nulliter, & inualide, & fuit antea decisum in causa Mediolan. beneficij 13. Ian. 1597. coram D. meo Corduba, in qua fuit resolutum, confirmandam sententiam Rotalem, canonizantem litteras provisionis Fabij, nam cum fuerit resolutum coram D. Orano, unionem ad fauorem seminary nulliter factam, recte Fabius impetravit beneficium tanquam vacans ex resignatione, & deuolutum ad Sedem Apostolicam, & solum tenebatur exprimere resignationem, nomen, & cognomen resignantis, & publicare, prout fecit infra tempus a constitutione prefixum. Nec obstat, quod Fabius non ostenderit resignationem Antonij resignantis factam in manibus Ordinarij fuisse publicatam, & inde beneficium non posse dici vacare per resignationem, sed potius ob non publicationem, ut resolutum est in causa Spolet. 28. Iun. 1595. coram D. Mantica, quia fuit responsum, distinguendos duos casus, vnus, quando resignatio in manibus ordinarij, qui prouidit, sed prouisus non publicauit, & tunc intrat constitutio, quod beneficium ad Papam deuoluitur, & impetrandum est ab eo cum expressione, quod non sit seruata forma constitutionis, & cum expressione nominis, & cognominis resignantis, ac prouisi. Alter est, quando Ordinarius non prouidit, sed illud vnuit, quo casu non intrat constitutio de publicandis, quae non habet locum in vnionibus, Rota diuersorum 133. p. 2. Mirus obstat, quod publicatio Fabij non apparebat facta in tempore, ex eo quod fuit facta post sex menses, nam gratia fuerat expedita sub 8. Idus Decemb. 1593. & publicatio facta 3. Iul. 1594. prorogatio vero ad duos alios menses fuit obrepta per viam restitutionis in integrum, durante termino ad publicandum, quae non datur, ubi durat remedium ordinarij, in l. causæ, 2. de minor. & ibi gl. & Doct. nam placuit responso, quod cum resignatio fuisset facta in manibus ordinarij, & Papa de beneficio vii deuoluit prouidisset, deuolutio facta intelligitur cum qualitatibus requisitis in l. collatione, & sic cum onere publicandi infra tres menses, ut in d. constitut. §. de beneficiis, ibi quod collatio, &c. & §. illorum, Dicebant etiam Domini, quod licet prorogatio, & restitutio, ad publicandum sint obrepta, sub praetextu lapsus trium mensium, hoc tamen equiuocum non nocet. Et suffragaretur etiam, quod haberet sex menses, quod Papa intellexit, cum in dictis

dictis gratia fiat mentio de collatione habita, & sic intellexit, quod prout haberet semel, Fel. c. super litteris de re script. n. 8. 2. reg. Vltra quod ista prorogatio non solent de facili concedi, & non omnis surreptio vitiat gratiam, sed illa, quae difficiliorem Papam reddidisset ad eam concedendam. Agidius dec. 4. Cass. 6. 10. & 17. de prae. Crescen. 1. de feriis, nec in publicatione sunt exprimenda prorogatio, & restitutio obtenta, quia non legitur in constitutione. Et fuit resolutum de restit. in causa Oxomen. beneficii. 2. Decemb. 1585 coram D. Oriol. de prorog. in lac. vicaria. 31. Ian. 1590. coram D. Plato, Et ad obiectum, quod Fabius non probabat, litteras fuisse exhibitas, ut ab omnib. tangi, & legi possint, fuit dictum, quod satis est, quod notarius illas publice haberet pra. manibus, ut ipse testatur, qui dicit, se alia & intelligibili voce publicasse litteras Apostolicas, & illas ad omnium notitiam deduxisse, & transumptum earum in valuis dimisisse. Nec obstat, quod in valuis Ecclesia dimiserit tantum transumptum litterarum, non autem instrumentorum ipsius publicationis, quoniam visum est Dominis hoc sufficere, & verba constitutionis, scriptoque de his omnibus exemplo, &c. referri ad omnia contenta in litteris Apostolicis, non autem ad instrumentum publicationis, quod assignandum non est, ut fuit resolutum in causa Salamantina dimidia portio. 8. Aprilis. 1585. coram D. Orano, & Leodien. canonicatus. 7. Iul. 1596. coram D. Pen. Sed verior est d. decisio t. Mediolan. parochialis. 26. Martij. 1599. necessariam esse publicationem, quando vnio est inualida, & intrare d. conf. Greg. XIII. Nam tunc verum est dicere: Ordinarium de beneficio resignato non pro uidisse infra mensem, &c. ut constitutio requirit. Imo etiam in vnione valida beneficii resignati existimo, requiri publicationem, & habere locum d. conf. Greg. XIII. ut patet ex verbis illius in prin. ibi. Et quaecunque alia dispositiones, siue temporales, siue perpetuae, quae verba, dispositiones perpetuae, plane de vnionibus intelliguntur, & ibi: ac pijs locis quocunque privilegio suffulti facta. nam pijs locis non possunt fieri nisi vniones, quamuis constitutio Pij V. in cuius terminis loquitur d. dec. 133. p. 2. diuer. non procederet in vnionibus, quia de eis non loquebatur. Et t. cum impetratur beneficium coram Ordinario resignatum ob non factam provisionem per Ordinarium, seu publicationem infra tempus dictae constitutionis praefixum, impetrans debet publicare infra sex aut nouem menses, & non intra tres. Id enim important verba dicti vers. de beneficiis, modo & forma praedictis, quidquid dicat Rota in d. Mediol. beneficii. Contra t. quam etiam existimo, quod restitutio ad public impetrata ante lapsu tempus non suffragatur, nisi Papa id intellexerit, ex reg. c. cu. super. de off. de. Ceterum quoad resignationes & permutationes coram Ordinarios, factas, ista constitutio non videtur vsu recepta in his partibus, saltem in hoc Episcopatu Abul. in quo nunquam fit publicatio earum, ut est notorium, quam Fl. Par. d. li. 1. q. 9. dicat istam constitutionem esse vbique receptam. Quarto t. apparet, publicationem faciendam esse cum litteris, seu earum transumpto authentico in manibus, ut per Flaminium Paris d. li. 1. q. 6. ex nu. 28. dicendo verbi gratia: Notum sit omnibus, quatenus A. Gonzalez resignauit in manibus sua Sanctitatis beneficii simplex Ecclesiae D. Petri huius civitatis, seu beneficii curatum Ecclesiae loci d. Cardennosa, huius diocesis, & de eo facta est gratia N. Martinez, ut apparet ex his bullis seu litteris Apostolicis, aut transumpto authentico, quas in manibus habeo. Nec t. opus

est, ipsas litteras legere, nec earum datam, Flami. d. 7. 6. a nu. 41. Quam t. publicationem oportet facere in lingua vulgari, quamuis in rigore id non videatur necessarium.

Quinto t. apparet non valere publicationem factam summissa voce & in tali loco, quod plerique eam non intelligunt, sed solum illi, qui sunt in testes adhibiti & si qui forte prope sunt, ut ab aliquibus annis fit ordinarie in hac Ecclesia Abul. culpa notariarum, qui re vera non videntur posse excusari a mala publicatione, & a falsitate, dando prout dant fidem, publicasse alta & intelligibili voce. Nam t. & publicatio facta in choro coram canonicis, & presbyteris dumtaxat, est nulla, ut fuit resolutum in vna Tarentina canonicatus. 12. Maij. 1589. coram D. Orano. Flam. Paris. dict. lib. 11. quaest. 6. numero decimoctauo.

Sexto t. apparet debere affigi in valuis Ecclesiae exemplum continens ea, quae dicta sint, nempe resignationem, ac beneficii qualitate, & inuocationem, nominaque & cognomina resignantis, ac illius in cuius fauorem gratia facta est, eo modo quo dictum est in publicatione, & sic debet affigi quaedam charta, quae sufficit, quod sit simplex, in qua dicatur v. g. A. Gonzalez resignauit in manibus sua Sanctitatis beneficii simplex Ecclesiae D. Petri huius civitatis, &c. de quo facta est gratia N. Martinez. Nec existimo amplius esse necessarium. Et hoc sibi volunt illa verba constitutionis, scriptoque de his omnibus exemplo collato valuis dictarum Ecclesiarum affixum relinquatur. Et ita sentit Flamin. Paris. dict. quaest. 6. numero quinquagesimo sexto & 59. & sic est accipienda dicta decis. Mediol. supra relata num. 284. Et t. sufficit affigi in vna porta, quamuis Ecclesia plures habeat ut videmus in praxi.

Praxis tamen, ut t. etiam ibi ait Flamin. habet ut affigatur copia integra ipsarum litterarum, ut fuit factum in dicta Mediolanen. beneficii quo pacto pinguis adimpletur forma dictae constitutionis. Sicut t. etiam pinguis adimpleretur, affigendo ipsummet originale, ut fuit resolutum in causa Legionen. praefimoniorum, vnde decimo Martij. 1594. coram D. Pamphilio, ut in sequenti decisione. Dixerunt Dominij, gratiam si neutri obtentam de anno 1587. per Ferdinandum de Palacios non esse iustificatam quantum ad vacationem ex persona Guterrij ob contractum matrimonium, quia constat ipsum antea, valide resignasse praefimonia, de quibus agitur ad fauorem Gabrielis de Couarruias, quae resignatio cum habuerit effectum, sequuta etiam possessione resignatarij, & fuerit firmiter publicata, etiam cum affixione ipsiusmet originalis, & sic pinguis & perfectius adimplendo formam constitutionis Gregorianae, quae contentatur affixione simplicis transumpti, ad notata per las. in l. si quis mihi bona g. coram, in 2. notab. ff. de acquiren. hered. abdicauit a resignante omne ius, & possessionem, ita ut penes ipsum nihil remanserit, quod tempore contracti matrimonij ex eius persona potuerit vacare, iuxta notata per Ioannem Andream, & alios in cap. solliciti, de restit. spoliar. Cassadorum dec. 4. eodem tit. & dec. 2. de renun. & tanto magis non aliter iustificato iure ipsius Guterrij, quod cum non fuerit triennis pacificus possessor, debuit iustificari per Ferdinandum, qui illud alias impugnavit, & modo ex eo agit ad canonizationem gratiae contra tertium possessorem non habentem ius a Guterrio, quo casu non sufficit iustificatio vacationis de facto, sed probandum est ius actoris, ut tra-

dit Aegidius decis. 112. & Cassad. 2. de causa possessor. & propriet. alia deducta contra istam gratiam. Domini resolverunt particulariter discutienda, si opus erit.

299 Septimo ¶ apparet, publicationem, & apprehensionem, seu petitionem possessionis in tempore esse partem resignationis, & sic qui nititur resignatione, id probare debet, ut saepe fuit resolutum in Rota & particulariter in dict. Spolet. beneficiorum, 28. Iunii 1595. coram D. Mantica supra adducta 5. p. c. 1. n. 92. & in vna Abulen. beneficij de Monueltran. 30. Octobr. 1595. coram D. Blanch. ut in decis. seq. Fuit per Dominos resolutum, gratiam ultimo loco per Ferdinandum obventam illi suffragari, & esse iustificatam, nam quoad vacationem per obitum Caroli de mense Iunii, cum non agatur ad effectum reservationis, satis probari per testes de publica voce & fama, Put. dec. 266. lib. 3. dec. 75. Guidob. dec. 145. habilitates etiam Ferdinandi. Domini habuerunt satis pro probatis, non publicationem resignationis probare, non tenetur, cum non ex hoc cap. sed per obitum Caroli impetraverit id. Alvarius si resignatione nititur, illam tenetur ostendere cum suis qualitatibus requisitis, ut fuit resolutum coram sanctissimo Domino nostro in causa Calagurri. Thesauraria, & postea in pluribus causis in Rota. valor beneficij, de quo agitur, satis est iustificatus per testes, de quibus in sum. Ferd. num. 5. qui bene deponunt de publica voce & fama, quae sufficit, Aegid. dec. 675. Put. 29. lib. 1. Caput aq. dec. 277. p. 1. quo vero ad valorem obventorum, ille satis videtur probatus, nam quoad duo beneficia existentia in dioecesi Hispal. testes num. 6. bene probant, quia saepius Rota tenuit, iuxta decis. Aegid. 624. sufficere qualemque probationem etiam semiplena minorem, in casu autem isto ultra unum testem de fama adest adminiculum alterius testis deponentis de ascensu ad valorem 130. vel 140. ducatorum in circa. Id etiam putaverunt Domini circa alia beneficia Corduben. Burgen. Gien. dioecesis ex eisdem rationibus, & auctoritatibus. Quod autem beneficium de quo agitur, pariter non requirat residentiam, satis ex eo probatum videtur, quod testes dicunt esse beneficium simplex, quia omnia beneficia presuntur simplicia, Aegid. dec. 766. Staph. de statu & qualitat. benefic. in pr. & fuit resolutum 1571. in vna Calagur. congruarum, coram bon. mem. Oradino, & per consequens de consuetudine personalem residentiam non requirit, Doct. in c. fi. de cler. no. resid. quo ad pensionem illam non est iustificanda, quia regula de valore non loquitur de pensionibus, & placuit Dominis, quod etiam si non iustificetur, per hanc gratiam non redditur nulla, quia si illam Ferdinand. non obtinet, facilius Papa gratiam concessisset, de valore beneficiorum, ad quae ius sibi competit, esse alias agendum. Non obstat, quod novum prouiso suppleat tantum defectum litis narrata in prima gratia, non autem alias surreptiones, quia procederent allegata, si Papa processisset reuolando primam gratiam in forma perinde valere, secus quando concedit novam gratiam, tunc enim sufficit illam verificare de facto, Paleot. 338. & in omnibus, & per omnia indicatur, ac si esset prima gratia, &c.

600 Idem ¶ in causa Zamoren. beneficij de Morales 28. Iun. 1576. coram D. meo Corduba, in qua fuit resolutum, P. qui viuitur cessione sibi facta per Hieronymum teneri docere de illius publicatione intra tempus constitutionis, nempe 9. menses a die data, quod non probauit, quia publicatio facta fuit 20. Iul. 1592. & sic longe post tempus legitimum 9. mensium a die data, quae est 10. Calend. Octobr. 1591. Nec obstat impedimentum sedis vacantis, quo tempore literae non potuerunt expe-

diri, imputet enim sibi, si illas saltem in intermedio Pontificatu Innocen. non expeditur. Minus obstat, quod non tenebatur, ex quo non aderat sufficiens tempus, iuxta decis. Aegid. 83. qui haec rationem potius in ipsam domini retorquebant, ex quo post assumptionem sanctissimi domini nostri aderam 4. menses, quibus poterat, & literas expedire, & illas in partibus publicare, & diuersum est in fatalibus, ex quibus subducitur totum tempus sedis vacantis, quia illo tempore litigari non potest, cum ius non reddatur in proposito vero in principio Pontificatus potuerunt literae expediri, & tempore sedis vacantis publicari, quare impedimentum superueniens non excusat illum, qui se arctauit, & intrat etiam aliud motuum de petitione possessionis, quae peti debet infra dict. tempus: nec refragatur commissio admissionis ad causam pro interesse sub die 4. Maj. 1592. coram D. Giffio, & quod procederet ad executionem literarum, prout iuris esset, & deinde facta citatio ad videndum proce- dit, iuxta formam commissionis, quia illa non potest deseruire pro petitione possessionis, iuxta constitutionem, secundum quam petenda est instanter, & copulative cum petitione executionis literarum, ut fuit resolutum in causa Aretina commenda 16. Februar. 1596. coram Dom. Lita.

Quod ¶ etiam procedit in gratia, & impetratio- 301 ne ob non publicationem, ut patet ex d. conit. vers. illorum vero, Flamin. Paris. d. lib. 11. quest. 4. numero 25. & fuit resolutum in vna Telefina beneficij, ultim. Ianuarij 1594. coram Do. Seraphino, in qua fuit dictum, Gratiam, quae pendet a resignatione prius obventae, & non publicata, esse quoque publicandam, ut cauetur in constitutione Gregor. XIII. & qui nititur hac gratia, debere docere eam esse validam, quod sine publicatione fieri nequit, ex d. constitutione, idem enim est iudicandum de eo, qui impetrat ob non publicationem, quod de primo impetrante ex causa resignationis, quod pluries fuit in Rota resolutum, &c.

Et ¶ publicatio probari potest, non solum instru- 302 mento authentico nempe a notario testibus nominatim expressis confecto, Flam. d. lib. 11. q. 6. n. 65. & q. 14. n. 40. Sed ¶ etiam testibus, l. in exercendis. C. 303 de fide instrum. ut in illa Abulen. canonatus 16. Iunii 1589. coram D. Giffio supra adducta 7. p. cap. 1. n. 47. de qua Flam. d. q. 6. n. 69. & q. 14. n. 48.

Publicatio ¶ vero facta extra tempus constitutio- 304 nis non suffragatur, ut in d. Zamoren. beneficij, nec restitutio obtenta ad publicandum, si fuit impetrata lite pendente, & de ea non facta mentione, ut in vna Placen. capell. 16. Februar. 1598. coram Domino Pamphilio, in qua visum fuit dominis, Gratiam Angelij non esse iustificatam quoad publicationem, cum sit facta extra tempus constitutionis, & restitutio postea obtenta ad publicandum non suffragatur vii impetrata lite pendente coram Ordinario, de qua non fuit facta mentio cap. primo ut lite pendente cap. causam, questio. secunda de testib. Feli. cap. ceterum, sub numero 2. de rescript. & alias fuit dictum in hac causa coram D. Penna. De pendencia autem litis non dubitabant, quia purificata per ordinarium, vii executorem gratia Aug. in forma dignum, potuit idem ordinarius ex propria iurisdictione ad instantiam praesentis cognoscere de inualiditate, seu surreptione prouisionis Apostolicae iuxta not. in cap. cum venissent de iudic. cum allegatis per Gabr. consilio 182. numero 15. lib. 2. & ex obseruantia Rota non dicitur constare de non iure colligantis, ut intret limitatio Aegid. decis. 249. G. ab. concl. 4. de iud. num. 39. donec de eo doceri possit, &c. quod maxime procedit, ubi tempore impetrationis erat in actio

etis oppositum de nullitate ob non publicationem, Oldr. conf. 229. n. 5. &c.

Id tamen quod debebat doceri de publicatione; &c. hodie stante dicta constitutione Gregorij Decimotertij tantum procedit quando resignatarius agit ad canonizationem suæ gratiæ, secus quando non vult suam gratiam canonizare, sed tantum nititur excludere vacationem per obitum, de qua in gratia aduersarii, vt fuit resolutum in vna Mediolanen. præposituræ, 28. Iunij, 1589. coram D. Plato. vt in sequen. decisione fuit resolutum, gratiam Si neutri, produclam per D. Carpanum non intrare. Cum enim gratia Si neutri recipiat duplicem conditionem, alteram scilicet, vt beneficium vacet, alteram, vt neutri colligantium ius competat, Rota decif. 24. de rescript. in nouis, Puteus 48. num. 4. lib. 1. incumbit Carpano agenti, & gratiam producenti, vtrunque, conditionem verificare, Caputagenensis decif. 30. lib. 2. at ipse Carpanus neutrum harum conditionum verificat, nam quod attinet ad vacationem, si vult capere vacationem ob non publicationem resignationis, iam fuit resolutum, eum non esse in probatis, si vero vult capere vacationem ob promotionem Lelij Morelij resignantis ad Episcopatum, constat, huiusmodi vacationem intrare non posse. Ex quo etiam ex confessione Carpani constat, Lelium Morellum resignasse præposituram ante promotionem. Non obstat, quod dicitur, Garimbertum resignatarium ex quo opponit de resignatione ante promotionem facta, debere docere de resignationem valida, & sic publicata, iuxta resolutionem factam coram Illustr. Aldobrandino in Calagurritana Thesauraria, 4. Febr. 1579. quia dicebant Domini, illam decisionem procedere, secundum illa tempora, quibus vigente constitutione Pij V. de publicandis resignationibus, non facta publicatione, remanebat ius apud resignantem, unde si postea resignans matrimonium contraxisset, vel fuisset ad Episcopatum promotus, tunc temporis beneficium non per resignationem, sed per contrahendum matrimonium, aut per promotionem vacabat: quapropter iure merito qui volebat inherere vacationi per resignationem, tenebatur docere de resignatione valida acta, vt peream fuisset ius abdicatum a resignante, at postquam per Greg. constitutionem fuit dispositum, quod non facta publicatione, nihilominus beneficium statim ab ipsa primæ resignatione vacet ad probandum vacationem per resignationem, non est amplius necesse docere de publicatione. Quia siue fuerit publicata resignatio, siue non satis est, quod beneficium vacauit per resignationem, ita vt non possit amplius, siue per promotionem, siue alias vacare. Nec ad rem facit, quod potuerit resignatio esse nulla ex alia causa, quam ob non publicationem, & propterea tam facta, quam non facta publicatione posse vacare beneficium per promotionem, nisi doceatur, quod resignatio ex aliis causis fuerit valida. Nam responsum fuit, quod constitutio Greg. inducit vacationem beneficiorum resignatorum, non facta publicatione, etiam si alias resignationes nulla atque inualide forent, quare, si præsupponimus, non fuisse factam publicationem, non est tractandum de validitate, & inualiditate resignationis, quia siue alias valida, siue inualida fuerit, vacat beneficium per ipsam resignationem, nec ius ali-quod remanere potest penes resignantem, vt ostendunt apertè verba constitutionis, si vero præsupponimus factam fuisse publicationem tempore debito, tunc Garimbertus reus & possessor non est grauandus onere probationis, sed Carpanus agens, & obiciens nullitatem, tenebitur illam verificare, ad tradita per Mohed. dec. 130. sepe, ac sepius.

Idem t in causa Placentina capellan. Angelorum

21. Octobris 1594. coram Domino Penna, in qua fuit decifum, quod impugnanti resignationem, ex eo quod conditio apposta, dummodo patronorum ad id accederet assensus, non fuerit verificata, & sic in negatiua ista se fundanti incumbit onus eam concludenter probandi contra reum, & possessorem, quinimo non probata negatiua, non præstiti consensu, effectus resignations vsque ad obitum resignantis sine reclamatione, aut contradistione patronorum faciebat illum præsumi, & opponens anteriorem resignationem ad excludendum vacationem per obitum in terminis constitutionis Gregorianæ, non teneatur docere de publicatione, cum resignatio etiam non publicata & nulla, inducat vacationem, quidquid alias dicendum foret in terminis constitutionis Pij V. vnde sepe Rota decreuit, & præsertim in Mediolan. præposituræ 28. Iun. 1589. coram Illustris. Plato, quod procedit etiam si resignatio non publicata, alias nulla esset, vt in §. quod si quidquam, sufficitque reo excludere prætentam vacationem per obitum, ex quo aduersarius non capit alium vacandi modum, præsertim cum reus, & possessor, non teneretur aliquid iustificare.

Idem t etiam fuit resolutum in d. Abulen. beneficij de Mombeltran coram D. Blächeto 24. Ian. 1596. fuit tamen dictum, quod ad excludendum vacationem per obitum contra actorem qui probauit intentionem suam, debet in ceteris iustificari resignatio, etiā per reum & possessorem, quia possunt dari plures casus, quod per resignationem, etiam publicatam, non sit abdicatum ius a resignante, &c. vt sequenti decisione, Fuit per dominos resolutum, resignationem Caroli obflare Ferdinando, etiam si de publicatione non doceatur, dummodo in ceteris iustificetur, non enim tenetur resignatarius, qui non agit ad canonizationem suæ gratiæ, sed tantum nititur excludere vacationem per obitum post constitutionem Gregor. de publican. docere de publicatione resignationis, quia siue fuerit publicata, siue non publicata, semper excluditur vacatio per obitum, cum ius omne fuerit abdicatum a resignante, prout fuit decifum in causa Mediolanen. præposituræ coram Illustrissimo Plato, & alia Placentina coram Domino Penna, quibus non obstat decisiones in causa Calagurritana thesauraria coram sanctissimo domino nostro, & Salamanina coram D. Bubalo, quia procedunt iuxta terminos constitutionis Pij V. per quam annullabatur resignatio, non facta publicatione, & ius remanebat penes resignantem, ideo probatio obitu resignantis, qui allegabat resignationem, tenebatur docere de illius publicatione secus in hoc casu, in quo ad elidendum probationem actoris impetrantis beneficium per obitum deducitur resignatio. Sed quia possunt dari plures casus, quod resignatio, etiam publicata patitur tales defectus, per quos ius resignantis, non fuerit ab eo abdicatum, iuxta decisionem Putei 158. libro secundo ad hunc effectum tenetur Aluarus iustificare, taliter esse satisfactum menti resignantis, vt exclusa remaneat vacatio per obitum præcipue cum gratia sit in forma dignum, vnde de illius executione doceat oportet: nec hoc casu sibi suffragatur possessio ad exclusionem iuris actoris, quia cum actor probauerit intentionem suam, reus debet etiam ips probare suam exceptionem, leg. i. ff. de except. leg. quinquaginta. ff. de probation. Aymon. conf. 226. quæ in eo consistit, vt dictum est, quod ius fuerit omnino abdicatum a resignante, ita vt per eius obitum vacare non potuerit.

Rursus impetrans t ob non publicationem, tenetur istam negatiuam plenè, & concludenter probare, tanquam fundamentum suæ gratiæ, vt fuit resolutum per Rotam in pluribus causis relatis per Fla-

min. Parif. d. lib. 11. q. 6. n. 71. & q. 10. num. 3. & seq. 14. num. 5.

309 Et ratio est, & nam negatiua debet plene probari per eum qui in ea se fundat, siue agendo, siue excipiendo, in illis, ubi Bart. & Iaf. ff. de verb. oblig. Herculanus late in tract. de negatiua proban. Puteus decis. 39 lib. 2. Bernar. Diaz reg. 488. Anto. Gabr. de probatio. conclus. 6. & Mascard. de probatio. conclus. 1092. & pacianus lib. 1. cap. 51. a numero. 28. Zauillos quest. 145. Rota in vna Cremonen. monasterij 19. Decembr. 1583. coram sanctissimo Clemente VIII. & in vna Virdunen. canonicatus 19. Iunij 1589. coram Domino Gipsio. Et ita in terminis late tradit Flamin. Parif. dict. q. 14. sequitur profer de Augustino supra.

310 Et fuit resolutum & in d. Mediolanen. præposituræ coram D. Plato 17. Aprilis 1589. nempe, Quod impetrans tenetur verificare vacationem narratam ob non publicationem, & requiritur concludens probatio, nec potest se inuare, ex eo quod alias vacet per promotionem, quia nihilominus tenetur probare vacationem narratam.

311 Et in vna Aretina parochialis 25. Iun. 159. coram Domino Orano, quæ sic ait, Domini ienerunt gratiam Pyrrhi non esse iustificatam, quia non probauit, quod Sebastianus fuit de ista parochiali pronissus, non facto concursu, ita quod pronissio sit nulla, & parochialis, adhuc vacet per obitum Laurentij Bosci, quod tamen concludenter probare debet, cum sit fundamentum sue impetrationis, ad tradita per Bart. & alios, in leg. i. in illa. ff. de verb. oblig. Craueta conf. 112. num. 6. & fuit in terminis resolutum coram me in vna Salamantina prætense parochialis 21. huius, a pari enim procedit cum eo, qui impetrat ob non promotionem, nam debet non promotio probari, ut nouissime tenuit Rota coram D. Seraphino in 5. Marci Abbatia, & cum eo qui impetrat propter non publicationem, ut fuit dictum in vna Bononien. canonicatus coram D. Pamphilio. Et conducunt tradita supra 6. p. capit. 2. a numero 275.

312 Et id & ait Flamin. Parif. d. q. 15. num. 50. in tantum esse verum, ut etiam post probatam non publicationem, donec declaretur id per iudicem, detur manu-tentio resignatario, non obstante constitutione, ut fuit resolutum in Rota in vna Asculana coram D. Blancheto 28. Iun. 1589.

313 Et illud maxime procedit, & quando resignatarius est triennalis pacificus possessor, quia ex triennali possessione præsumitur publicatio, ut fuit resolutum in vna Placentina applicationis fructuum 24. Feb. 1584. coram D. Bubalo, & 3. Iun. eiusdem anni coram D. Orano, & nouissime in vna Ripana beneficij 15. Decemb. 1599. coram D. Sacrato, in qua fuit dictum, Triennemalem possessorē præsumi publicasse, & fecisse omnia necessaria requisita in d. constitutione, &c. Fla. par. d. q. 14. a n. 26.

Quæ tamen præsumptio & non habebat locum in spolio, quando resignans in terminis constitutionis 15. V. agebat spolio contra resignatarium, qui non docebat de publicatione, ut tenuit Rota in vna Auximana parochialis 14. Ianu. 1585. coram D. Bravo, & in Cæsaraugustana parochialis 13. Nouemb. eiusdem anni coram D. Robusterio, & in Vergomen. parochialis 28. Februarij coram domino Cantucio, & in Abulen. præstimoniorum 10. Octob. 1587. coram Domino Comitulo, & in dict. Abulen. canonicatus 16. Iun. 1589. coram D. Gipsio adducta 7. p. cap. 1. nu.

47. Flamin. Parif. d. q. 14. num. 31. & Profer de Augustino supra.

Nam nec triennalis, & nec allegatio Lapi habet locum in spolio. Sarnen. de triennali. q. 11. Cassiad. decis. 5. de restitutione spoliati. Simoneta decis. 37. Puteus decis. 10. de allegatione Lapi, & fuit resolutum in causa Lucana S. Annæ 7. Febr. & 4. Martij 1558. coram D. Chifanen. & in d. Cæsaraugustana, & Bergomen. Flam. dict. quest. 14. numero 32. & quest. 6. numero 108.

Et quibus modis possit probari & huiusmodi negatiua non publicationis, tradit Flam. Parif. d. quest. 14. a num. 56. & profer de Augustino supra ad fi. & in d. Ripana beneficij 17. April. 1600. coram D. Sacrato fuit resolutum, Quod negatiua non publicationis, non probatur, nisi per confessionem partis, vel probatio quod literæ non fuerunt expeditæ intra tempus ad publicandum, &c.

Et & idem est, quando fuerunt expeditæ intra tempus datum ad publicandum, ad finem tamen termini ita ut non potuerunt deferri in tempore ad locum, ubi erat facienda publicatio, ut fuit resolutum in vna Salamantina pensionis 27. Iun. 1584. & in vna Oxomen. scholasticæ 9. Febr. 1590. coram D. Bubalo, Flam. ibi, d. n. 56. & 57.

Et negatiua & non expeditionis literarum probatur ex diligentis factis in Cancellaria, Camera, & registro secreto parte citata, ut in illa Vercellen. supra relata, n. 269. conducunt tradita per pacianum supra, cap. 44. & seq.

Addo, non publicationis & negatiuum probari ex non petitione possessionis infra tempus, & ex eo, quod infra tempus datum ad publicandum non habuit resignatarius collationem, sine qua possessio iudicari non potest, nam constitutio intelligitur de valida possessione, & apprehensio possessionis sine collatione nulla est, cap. 2. ne sede vacante, c. pastoralis de priuileg. Abb. in cap. cum iam dudum, de præben. Rebut. in praxi, tit. de missione in possessionem, num. 7. & 8. Ita resolutum in causa lacer. portionis 14. Maij sex Iun. 1593. coram D. Orano his verbis. Constitutum est bulla felic. record. Greg. XIII. de publican. resignationibus, quod beneficiorum resignatorum, ultra montes existentium ne dum intra nouē menses a data concessionis publicatio, sed etiam possessionis eorum apprehensio fiat: cum igitur Petrus Masso impetrasset portionem, de qua agitur, tanquam vacantem, ex causa intra tempus ordinatum non publicatæ per Ioannem Romero resignationis, neque acceptæ illius possessionis, dubitatum fuit, an impetratio esset iustificata. Et domini habuerunt eam in omnibus pro iustificata, nam quoad defectum publicationis, cum appareat literas resignationis fuisse in forma dignum expeditas, vigore illarum resignationis collationem post duos menses extra dictos 9. menses, factam impossibile est, quod fuerit in tempore facta publicatio, & apprehensa eius possessio, maxime, quo constitutio de publican. intelligitur de validis resignationibus. ut fuit resolutum in vna Calagurritana prioratus coram D. Blächerio, resignatio autē nō potest iudicari valida ante collationē, quia potest esse, quod ex aliqua causa gratiā habēs non sit capax collationis, & apprehensio possessionis sine collatione est nulla, c. 2. ne sede vacante, c. pastoralis de priuileg. Abb. in c. cum iam dudum de præben. Reb. in praxi, tit. de missione in possessionem. n. 7. & 8. &c. Fuit etiam resolutum in causa Leod. canonicatus coram D. Paphilio 23. Maij 1597. & fuit confirmata 26. Ian. 1598. coram eodem, & vide dicta supra 6. par. c. 2. n. 56.

In qua

321 In qua Leodien. fuit t̄ etiam resolutum intrare vacationem, ex d. constitutione, si non est petita possessio infra tempus d. constitutionis, etiam quod resignatio, alias fuerit nulla, & idem fuit resolutum in d. Aretina commendæ 16. Febr. 1596, & Gerunden. beneficiorum 23. Febr. 1598. coram eodem D. Pamphilio, nec esse satisfactum d. constitutioni per presentationem commissionis super executione literarum, & petitionem executionis earum, nisi copulatiue etiam concurrat, quod possessio instanter petatur, vt fuit etiam resolutum in d. Zamoren. beneficij de Morales supra relata, n. 300.

322 Et in t̄ d. Leodien. 15. Nouembr. 1596. coram Do. Penna fuit resolutum, *Non satisfieri dict. constitutioni per mandatum de immitendo, datum in ipsa collatione, seu purificatione gratia in forma dignum, maxime quia huiusmodi mandatum est pars ipsius prouisionis, &c.*

323 Sed prædicta resolutio, t̄ quatenus ait non publicationis negatiuum probari, ex eo quod infra tempus datum ad publicandum, non habuit resignatarius collationem, nam constituto intelligitur de valida possessione, &c. difficultatem patitur. Primo, ex eo quod docet Flamin. Parif. d. lib. 12. quest. 7. numer. 89. quod si literæ resignationis sunt nullæ ob surreptionem, quas resignatarius publicauit, & post publicationem habuisset gratiam perinde valere, sufficit illa publicatio, & non est opus alia, & in praxi constat multas resignationes inualidas publicari, & ex eis capi possessionem, & postea obtineri perinde valere, nec fieri aliam publicationem, &c. Quod confirmatur ex d. constitutione Greg. XIII. quæ vult resignationes, etiam nullas & inualidas, publicari, & ex eis apprehendi, seu peti possessionem, alias beneficium ipsa, ab ipsa statim prima resignatione vacare censi ob non seruatum formam d. constitutionis, &c. vt in vers. illaque.

324 Secundo, t̄ quia ex actu nullo amittitur, & acquiritur possessio. l. 1. § si vir uxori. ff. de acquir. posses. & ibi Dd. Tiracquel. de iure constituti. 3. par. 7. limitatione, Rota decis. 519. numero 2. & 612. numer. 2. par. 1. diuerserunt.

325 Et tex. t̄ in d. cap. 2. & in d. cap. pastoralis, Abbas, & Rebuff. allegati solum probant, quod capiens possessionem, sine titulo, & collatione est intrusus, & sic quod possessio sit mala, & illicita, & iniusta, non tamen nulla.

326 Ego dicerem t̄ prædictam resolutionem Rotæ procedere in casu, in quo loquitur, nempe quando resignatarius non habuit collationem nec bene, nec male, aut eam non habuit ab executore, & commissario deputato, tunc enim, et si infra tempus apprehenderet possessionem, non satisfaceret d. constitutioni, quæ vult capi possessionem vigore literarum Apostolicarum desuper confectarum, nec alias, quod debet intelligi seruatis seruandis, atque adeo præuia collatione executoris, quando literæ sunt in forma dignum, seu alias in forma commissaria, cum sine collatione vigore talium literarum capi possessio non possit.

327 Quamuis t̄ ad publicationem non sit necessarium factam esse collationem ab executore, vt in vna Burgen. canonicatus 19. Ianuar. 1598. coram D. Pamphilio, in qua fuit resolutum, *Quod prouisus in forma dignum per resignationem publicans literas resignationis, ante collationem sibi factam per executorem, satisfaciat constitutioni de publicandis resignationibus, &c.* & facit decis. in dict. Abulen. canonicatus adducta 7. 2. Tom.

parte cap. 1. numero 47.

Atq; ubi virtute dictæ t̄ resignationis, & literarum Apostolicarum desuper confectarum facta esset prouisio, & collatio resignatario per executorem, & commissarium in eis deputatum, siue bene, siue male, siue valide, siue inualide, & successiue apprehensa esset possessio infra tempus datum in d. constitutione, non videtur illa intrare ex dictis.

Præterea, si probatur t̄ publicatio facta non debito tempore, præsumitur non fuisse facta alias debito tempore, ad decisionem Rotæ in causa Tolerana possessionis supra adductam 9. p. cap. 2. n. 330. & tradita infra vlt. par. c. 2. a n. 188.

330 Quod tamen procedit, t̄ dummodo constet illam publicationem esse factam per resignatarium, seu de eius ordine, non alias secundum Rotam, vt in vna Palentina, & Oxomen. præstimoniorum 11. Martij 1594 coram D. Penna, quæ sic est accipienda, & ait sic, *Dubitauit de iustificatione gratia Didaci de Monterroso, & domini responderunt eam non fuisse iustificatam respectu vacationis narrata ob non publicationem, cum enim esset fundata in publicatione non facta, aut non facta debito tempore, id concludenter probare tenebatur, vt fuit decisum in causa Tullen. Abbatis factus coram sanctissimo. Didacus autem, licet produceret publicationem factam per D. Ludovicum Ronquillo, extra terminum nouem mensium, non habebat concludentem probationem, nam cum Ludovicus haberet prerogationem, & publicatio sit actus reiterabilis, possibilis erat alia, atque alia publicatio: hinc cessabat obiectio, quod productio tituli infelici probaret non adesse alium titulum, nam cum productio non esset facta a Ludovico, sed a Didaco, propterea non tollebat præsumptio alterius publicationis, Cassad. decis. vlt. num. 7. de procurator. Crescen. decis. 21. de probat. & in hanc sententiam eo potissimum nomine itum est, quia materia erat obiectiua, & Didacus agebat ad priuam. Ludovicum istis præstimoniis impetratis, ideo ne caderet a iure suo, præsumenda fuit pluralitas, licet alias non soleat præsumi. Cardin. in c. cum Ioannes de fide instrum. num. 1. Felin. cap. auditis. numer. 27. vers. limita ex dicto. de præscript. Neque eliciebatur probata inualiditas publicationis ex attestacione notarij asserentis se ad instantiam Ludovici eam fecisse, quia non creditur notario, non auctorio attestanti de gestis coram se de tempore præterito, Craueta consil. 88. numero 21. Putens decis. 17. de fide instrumen. maxime cum attestatio illius notarij esset sine testibus, Crescen. decisio. quarta, numero primo de fide instrumen. Putens decisio. 5. numero 1. lib. 3.*

331 Sed est grauis t̄ difficultas, an d. constitutio obstat resignatario, qui non vult capere beneficium ex resignatione, sed ex alia vacatione, propter clausulas generales, siue præmissio, siue alio quouis modo, &c. iuxta supradicta, c. 1. a n. 21.

332 Et non t̄ obstat fuit per Rotam resolutum in causa Virdunen. canonicatus 13. Maij 1596. coram illusterrimo Pamphilio, vt in sequenti decisione, Domini non obstantibus, deductis steterunt in resolutis, quod gratia Arturi impediat canonizationem gratia Petri, quia quicquid dicendum sit, si esset restricta ad vacationem ex resignatione, & Arturus vellet capere canonicatum ex resignatione, quo casu dicendum esset de iure resignatis, & de resignatione valida, & publicata, vt loquitur decisiones allegatae pro Petro, tam quia gratia non est restricta ad vacationem ex resignatione. Sed propter clausulas generales, siue præmissio, siue alio quouis modo, &c.

A A

capit. etiam vacationem per homicidium canonici, quam iuxta tex. in cap. in quibusdam de pœnis, Arturus pretendit; sufficit ei, quod resignatio narrata verificetur solum de facto, ut in decis. 1. de rescript. in novis, & 14. eodem in antiquis, Cassad. decis. 5. in principio de præbend. & in his terminis. Putem decis. 25. in fi. libro 3. & fuit resolutum in causa Placentina canonicatus, de anno 1559. coram Chisanen. & in decisione sub die 15. Martij, in hac causa facta, & ideo cum in hoc casu resignatio Jacobi satis dicatur de facto iustificata per illius exhibitionem, Agid. decis. 116. in fin. maxime cum resignans adhuc esset in possessione, & nondum constaret homicidium ab eo fuisse commissum, nisi præsumptiue ob defectum in purgatione sibi indicta, capite inter sollicitudines de purgatione canon. non est quærendum, an constet de iure resignantis, & de publicatione resignationis, & an constitutio Gregoriana de publican. annullat resignationes ab initio, ita ut medio tempore poterit acquiri ius Petro, iuxta decis. Cassadori 24. numero 7. super regulis, vel potius annullat non secuta publicatione, ut pendente tempore ad publican. non dicatur quæsum ius Petro, iuxta notata per Sarnen. in reg. de publican. quæst. 17. numero 6. cum aliis, in decisione allegatis, quia ista respiciunt validitatem ipsius resignationis, quando quis vult capere beneficium ex resignatione, in quibus terminis loquitur, & procedit constitutio de publicandis, non autem quando quis nitiur alia vacatione, ut fuit resolutum in causa Tuderina commenda 8. Iunij 1590. coram me, & tanto magis, quod dominis visum fuit constitutionem prædictam non annullare resignationes usque ab initio, quia licet ad differentiam regularum antiquarum, & constitutionis Pij V. inducat vacationem facta resignatione, absque eo quod ius redeat ad resignantem, prout redibat secundum constitutiones antiquas, tamen statuit novum modum vacandi ob non servatam formam constitutionis, qui novus modus vacandi repugnat annullationi ab initio, quæ induceret vacationem ex resignatione. Neque obstat, quod in §. quod si quicquam, &c. constitutio annullat gratiam ab ipsa statim prima resignatione, quia non loquitur de ipsa prima resignatione, quam in principio. dict. §. annullat, si in omnibus non sit servata forma constitut. sed loquitur de aliis resignationibus, cessionibus, & gratiis subsequentibus post primam resignationem, quas vult statim ab ipsa prima resignatione esse irritas, & inanes, ut clare colligitur ex eo, quod annullata prima resignatione subdit, nullaque alia gratia super huiusmodi beneficio, seu iure cesso iis, quibus concessa fuerit suffragetur, ultra quod in omnem eventum, ut dicitur in ultima decisione, constitutio in dict. §. quod si quicquam annullat resignationes, ubi constat, non fuisse servatam formam ibi præscriptam, quod in hoc casu non apparet, nec Petrus ostenderet, prout tenetur, cum excipiat de incurso constitutionis contra Arturum reum, & possessorem, qui nitiur sua possessione ad excludendum. Petrum actorem per non ius, ut fuit resolutum in causa Salamantina pensionis 15. Iunij 1582. coram D. Bualo, & alias sapius, quicquid alias dicendum sit, si Arturus fundaret se in sua resignatione, & illam allegaret ad excludendum. titulum Petri, prout loquuntur decisiones facta in causa Calagurrutana thesauraria coram sanctissimo, & in causa Hispalen. Archidiaconatus de Reina coram D. Blancheto, & alia in contrarium allegata, ut bene declarat, bona memoria Bualus in dict. Salamantina. Quantum vero ad aliam constitutionem Pij V. de non admittendo, resignationibus allegatam contra provisionem Arturi, placuit responsio, data in dict. decisione, quod

loquatur de iis quib. de iure, vel consuetudine competitis admittendi resignationes, & conferunt auctoritate ordinaria, non autem comprehendat legatum, qui non iure ordinario sua legationis sed vigore indultus, & facultatis, sibi expresse, & specialiter concessa providendi de vacantibus per resignationem, etiam ex causa permutationis auctoritate Apostolica contulit, iuxta notata per glossam in capitulo si Apostolicæ, verb. legatus. de præbend. in 6. Butri. in capitulo penult in fin. de filiis presbyt. Gamb. de offic. legati, libro primo numero 40. vers. fallit, & numero 41. Quod dicitur ex provisione legati non fuisse quæsum ius Arturo obtinenti duo incompatibilia. capit. ordinarij. §. in conferendis, de officio ordinarij, in 6. tollitur ex facto, quia non constat de possessione pacifica Arturi, & adeo decretum dimittendi habita pacificata possessione, &c.

Sed ista decisio saluapace tibi non satisfacit, nec placet, ex vers. quod si quicquam d. constitutionis, ubi dicitur, quod non servata forma ibi præscripta omnes dispositiones, & gratiæ resignatorum, & cessorum beneficiorum, ac iurium, sint irritæ, & inanes, nullaque alia gratia super eis resignatoriis suffragetur, sed ipsi inhabiles, & incapaces sint ad huiusmodi beneficia, quandoque obtinenda, illaque siue iura ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si illæ alias nullæ, & inualidæ essent, vacauissent, & vacare censeantur ex ipso, &c. cum ergo non facta publicatione resignationis, etiam alias nullæ, & inualidæ, gratia sit irrita, & inanis, & c. clare apparet resignatorium, non posse se iuvare clausulis generalibus illius. Et vide quæ circa dictam decisionem alias diximus supra 5. par. cap. 1. a n. 90.

Tandem advertendum est, quando dicta constitutio Greg. de publican. non habet locum in beneficiis vacantibus per adeptionem aliorum, iuxta decretum opponi solum de dimittendo libere in manibus Sanctissimi intra duos menses, ut fuit resolutum in causa Feltren. parochialis 10. Nouemb. 1600. coram D. Lancelloto. Vbi t. respon. detur ad decisionem factam coram sanctissimo Clemente VII. in causa CæsarAugustana canonicatus 30. Martij 1579. quæ contrarium videbatur decidere, videlicet, quod loquatur in resignatione facta ad favorem, licet de vacante per adeptionem secundi iuxta decretum.

Et ratio prædictæ resolutionis est, quod respectu resignationum in manibus pape d. constitutio solum videtur loqui de resignationibus in favorem archædo resignatarii ad publicationem intra tempus, de quo ibi à tempore datæ suæ gratiæ numerant. & non de resignationibus, seu dimissionibus simplicibus, maxime ex decreto, in quibus Papa potest libere, & quando cumque providere, quicquid velit Flam. Paris. d. lib. 11. quæst. 5. dub. 7. n. 48.

Quamvis t. respectu resignationum coram Ordinario, loquatur de resignationibus liberè, & simpliciter factis etiam coram Ordinario, qui non providit infra mensem, ita ut collatio fuerit deuoluta ad sedem Apostolicam, à qua proviuit tenebitur publicare, ut in vers. de beneficiis autem, & fuit resolutum in d. Sabinen. beneficiorum, & Mediolanen. parochialis, de quibus supra n. 283. Flam. d. quæst. 5. 7. dub. n. 49. & 50.

Alia circa dict. constitutionem, t. videnda sunt per Flam. Paris. d. lib. 11. per totum. ubi late tractat istam materiam, adducendo resolutiones Rotæ, usque ad suum tempus in ea factas.